

[Hans Hansen (Rørby).]

et uniformeret civilforsvar, som de to første kapitler omhandler, kan svækkes og nedbrydes.

Den pligt for befolkningen, som omhandles i lovforslagets § 29, hvorefter enhver person fra det 16. til det 65. år er pligtig at forrette tjeneste indenfor civilforsvaret, er jo noget, som vi tildels kender i forvejen. Det er jo sådan indenfor brandvæsenet og mange andre områder, at enhver er forpligtet til at hjælpe til. Det er så rimeligt, det synes jeg ikke man behøver at opholde sig så længe ved. Næsten alle mennesker føler en sådan forpligtelse til at give en hånd med, når der indtræffer ulykker.

Skønt de enkelte paragraffer og mulige ændringer bedst kan drøftes i et udvalg, vil jeg dog gerne gøre en bemærkning til § 33, der omhandler karréværn. Ifølge denne paragrafs stk. 2 kan indenrigsministeren pålægge ejere af ejendomme at anskaffe håndkraftsprøjter og andet materiel — vi kender det fra besættelsestiden —, og udgifterne hertil kan inddrives ved udpantning.

Det er blevet sådan for snart alle ejere af ejendomme, der ved krigens begyndelse fik huslejestop, at reparationsudgifter og vedligeholdelsesudgifter er steget til vanvittige højder, medens huslejen ligger fast. Jeg ved af erfaring fra min virksomhed, at reparationer af ejendommene ikke kan udføres, uden at der bliver underskud på driften. Det er blevet sådan, at det praktisk talt er et monopol at have en lejlighed i de gamle ejendomme, der har huslejestop. Jeg siger ikke noget til, at man indførte huslejestop på et vist tidspunkt — det er nu et spørgsmål, der ikke hører hjemme her —, men der er grænser for, hvor meget man kan påligne disse gamle ejendomme. Det er i dag umuligt at bygge. Nye lejligheder helt ude i byens periferi, som opføres med statsfinansiering, koster ca. 100 kr. mere pr. måned end bedre lejligheder i ældre ejendomme. Et sådant system kan ikke opretholdes i længden, den linie kan ikke holde.

Jeg skal ikke opholde mig ved enkeltheder i lovforslaget ved denne behandling. Jeg vil kun til slut give udtryk for vor vilje til at gøre forslaget så godt, som det er muligt. Men vi ønsker tvangsudskrivningen og alt det soldatermæssige fjernet fra lovforslaget; det tror vi kun det bliver bedre af.

Inger Gautier Schmit: Forslaget om det civile forsvar er bygget op på tre instanser:

en indsats fra statens, en indsats fra kommunernes og en indsats fra de frivillige organisationers side. Da de tidligere talere i overvejende grad har holdt sig til statens og kommunernes indsats og deres betragtninger væsentlig har vedrørt de økonomiske forpligtelser derved, vil jeg tillade mig at komme med nogle ganske korte bemærkninger om den indsats, som med tiden vil blive gjort af de frivillige organisationer.

Det frivillige arbejde indenfor luftværnsforeningen er et område, som jeg her vil sætte en streg under. Allerede i 1940 blev der mellem indenrigsministeren og Dansk Luftværnsforening truffet en aftale, som byggede på, at Dansk Luftværnsforening påtog sig visse opgaver, som staten ikke mente at kunne påtage sig under de daværende forhold. Denne aftale har altså været gældende siden og er overført til det nye lovforslag, vi her har fået forelagt, idet der i § 40 står, at indenrigsministeren med organisationer og private personer kan træffe aftale om, at der overdrages dem opgaver, som står i forbindelse med nærværende lovs formål. Ministeren har altså fortsat den linie fra 1940, som vi hidtil har levet under, og i bemærkningerne til lovforslaget siger den højtærede minister om denne § 40 følgende:

„Bestemmelsen svarer til § 12, stk. 1 og 2, i lov nr. 180 af 29. april 1938 og foreslås bibeholdt som grundlag for en fortsættelse af de aftaler, indenrigsministeriet har indgået med Dansk Luftværnsforening om bistand fra foreningen og fra Danske Kvinders Beredskab til løsning af særlige opgaver inden for civilforsvaret.“

Når jeg tillader mig at læse disse bemærkninger til § 40 op, er det, fordi det har sin ganske særlige interesse ved dette lovforslags fremsættelse, at man her, såvidt jeg ved for første gang, i et lovforslags bemærkninger, og i selve lovforslaget kan jeg altså sige, går ind for den tanke at drage kvindernes arbejdskraft ind under det civile forsvar i lighed med mændenes. Ingen af de tidligere talere, med undtagelse af det ærede medlem hr. Carsten Raft, har været inde på dette, som jo i og for sig er noget ganske usædvanligt, fordi man her er kommet ind på at lægge vægt på og regne med kvinders indsats indenfor civilbeskyttelsen under en krigssituation. Jeg takker den højtærede minister for hans udtalelser til denne paragraf, for jeg synes, man her ved lægger en ganske klar og enkel linie med hensyn til de opgaver, som Dansk Luftværnsforening og Danske Kvinders Beredskab også må